

การรับรู้และบทบาทของพลเมืองในการพัฒนาประเทศไทย Acknowledgement and Role of Citizens in Thailand Development

ศุภณัฐ เจริญสุข

Supanut Charoensuk

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

supanutt1966@gmail.com

บทคัดย่อ

ปัจจุบันประเทศไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างจึงทำให้เกิดความต้องการคนรุ่นใหม่เข้ามาสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ เพื่อให้สามารถรับการเปลี่ยนแปลงนั้นได้ คนรุ่นใหม่หมายถึงเยาวชนที่ก้าวเข้ามาสู่การรับหน้าที่การเป็นพลเมือง และบุคคลที่มีมุมมองความคิดที่เข้ากับยุคสมัยปัจจุบันมีการปรับตัวเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งคนรุ่นใหม่ควรจะเป็นคนที่สามารถเป็นพลังหลักในการขับเคลื่อนกิจกรรมที่สร้างประโยชน์ให้แก่สังคม คนรุ่นใหม่ก็ต้องพัฒนาตัวเองให้มีคุณภาพตามมาด้วย โดยคุณสมบัติหลักเลยคือการรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในสังคมและรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองในการสร้างประโยชน์ให้กับประเทศ บทความนี้ต้องการนำเสนอแนวทางสำหรับคนรุ่นใหม่ที่เหมาะสมในการเปลี่ยนแปลงของสังคมและบทบาทที่คนรุ่นใหม่ควรมีเพื่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งประกอบไปด้วย เข้าใจสิทธิ มีทักษะการเรียนรู้ มีส่วนร่วมทางสังคม สร้างสรรค์สาธารณประโยชน์ สิ่งเหล่านี้เป็นบทบาทที่สำคัญในการเป็นพลเมืองที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศต่อไป

คำสำคัญ : พลเมือง. การรับรู้. บทบาท. การพัฒนาประเทศไทย

Abstract

Nowadays. Thailand has undergone many changes. thus creating a need for new generations to create things to be able to embrace that change. The new generation refers to the people who are going to drive further development of the country. And a person with a viewpoint that fits in with the present day to adapt to change The new generation should be people who can be the main force in driving

activities that benefit society. The new generation will have to develop themselves with quality as well. Its main feature is awareness about the changing situation in society and knowing its role in contributing to the country. This paper would like to propose a suitable approach for young people to change society and the role they should play in developing countries. Which consists of understanding rights and learning skills Social participation Create the public interest.

Keywords : Citizenship. awareness. role. development of Thailand

บทนำ

การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อำนาจอิสระหรืออำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนโดยประชาชนทำหน้าที่ปกครองตนเองโดยตรง ซึ่งมีความเป็นอุดมคติ เพราะในทางปฏิบัตินั้นไม่สามารถกระทำได้ จึงเกิดรูปแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทนขึ้นโดยประชาชนจะเลือกผู้แทนขึ้นทำหน้าที่แทนตนแล้วผู้แทนเหล่านี้จะมีหน้าที่ร่วมกันกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติตามนโยบาย ซึ่งสำหรับประเทศไทยนั้นประชาชนส่วนใหญ่จะให้ความสนใจกับประชาธิปไตยเพียงช่วงระยะเวลาสั้นๆ คือ ในช่วงขณะเวลาของการเลือกตั้งเท่านั้น ทั้งนี้เพราะประชาชนเหล่านี้ยังไม่ตระหนักและไม่เข้าใจถึงสิทธิความเป็น “พลเมือง” ของตนในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั่นเอง (นิภาพรณ เจนสันติกุล. 2556 : 50) ประชาชนจึงต้องเข้าใจสิทธิและหน้าที่ของความเป็นพลเมืองของตนเองที่ไม่ใช่เพียงแค่การเลือกตั้งเพื่อให้ได้ตัวแทนเข้ามาทำหน้าที่เท่านั้น แต่ยังต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาประเทศไปด้วย

จากที่ประเทศไทยใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นแผนหลักในการพัฒนามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 การจัดการทรัพยากรถูกกำหนดโดยภาครัฐเป็นหลัก เริ่มจากการกำหนดทิศทางของการพัฒนาที่นำไปสู่การกำหนดนโยบาย การแบ่งบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่ให้ส่วนราชการต่าง ๆ โดยที่ชุมชนท้องถิ่นมีหน้าที่เป็นเพียงผู้รองรับการพัฒนาให้ดีขึ้นตามความหมายของภาครัฐที่ต้องการให้เกิดขึ้น ทำให้ชุมชนท้องถิ่นตกอยู่ในฐานะผู้รองรับแบ่งการพัฒนาจากภาครัฐ จนไม่สามารถเผชิญกับโลกแห่งความเป็นจริงที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ การจัดการของภาครัฐในลักษณะนี้ กลายเป็นการทำลายความเป็นชุมชนดั้งเดิมที่ดำรงคงอยู่ลงไปอย่างรวดเร็ว (ชนินทร์ วะสี และคณะ. 2555 : 85) นั่นก็จะเห็นได้ว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีเป้าหมายเพื่อการ

พัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น ซึ่งในความเป็นจริงอาจพูดได้ว่าเป็นการแบ่งงานให้
หน่วยงานภาครัฐยึดถือปฏิบัติ โดยแต่ละหน่วยงานในพื้นที่ก็มีหน้าที่ของตนเองเพื่อตอบสนอง
เป้าหมายของนโยบายของรัฐ ประชาชนจึงต้องรับรู้แนวทางที่รัฐวางไว้ พร้อมทั้งต้องเข้าไปมีส่วนร่วม
จึงต้องมีคนรุ่นใหม่ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและมีความรู้ความสามารถในการเข้าไปร่วมพัฒนา
กับรัฐ

สังคมไทยมีคนรุ่นใหม่เป็นจำนวนมากเพราะมีอายุตั้งแต่วัยรุ่นจนถึงวัยกลางคน มี
แนวความคิดแบบตะวันตกหรืออาจมีแนวความคิดที่ผิดแผกแตกต่างจากคนปกติโดยทั่วไปคิดกัน แต่
อย่างไรก็ตามแนวความคิดของคนรุ่นใหม่ที่มีผิดแผกแตกต่างออกไปนั้นก็มีทั้งแนวคิดที่เป็นแบบก้าวหน้า
และเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม ดังจะเห็นได้จากการขับเคลื่อนของภาคประชาชน (social
movement) มีเพิ่มมากขึ้นทั้งด้วยกฎหมาย นโยบายของรัฐและความตระหนักถึงปัญหาและ
ผลกระทบของนโยบายสาธารณะทำให้การขับเคลื่อนของประชาชนในทางการเมืองมีอย่างหลากหลาย
(นิภาพรรณ เจนสันติกุล. 2556 : 52) ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นในการเริ่มตระหนักในบทบาทและ
ศักยภาพของคนรุ่นใหม่ที่จะทำให้เกิดจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองที่ดีต่อไป

ดังนั้นบทบาทความนี้จึงมุ่งนำเสนอแนวทางสำหรับคนรุ่นใหม่ที่ควรรับรู้ที่เหมาะสมในการ
เปลี่ยนแปลงของสังคมและบทบาทหน้าในสังคมที่คนรุ่นใหม่ที่จะต้องมีการพัฒนาประเทศ ซึ่งเป็น
ส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างศักยภาพคนรุ่นใหม่ให้มีคุณภาพในหลากหลายมิติเพื่อเป็นพลังสำคัญในการ
มีส่วนร่วมพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมร่วมกับคนรุ่นต่าง ๆ ใน
สังคม

แนวคิดเกี่ยวกับคนรุ่นใหม่

สังคมไทยมีคนรุ่นใหม่เป็นจำนวนมาก เพราะมีอายุตั้งแต่วัยรุ่นจนถึงวัยกลางคน มี
แนวความคิดแบบตะวันตกหรืออาจมีแนวความคิดที่ผิดแผกแตกต่างจากคนปกติโดยทั่วไปคิดกัน แต่
อย่างไรก็ตามแนวความคิดของคนรุ่นใหม่ที่มีผิดแผกแตกต่างออกไปนั้น ก็มีทั้งแนวคิดที่เป็นแบบ
ก้าวหน้าเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม คนรุ่นใหม่ก็สามารถที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ต้องมี
ความหนักแน่น และความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคการที่คนรุ่นใหม่จะเดินทางไปสู่ความสำเร็จ
ในชีวิตและการทำงานได้นั้น ต้องนำความรู้เกี่ยวกับหลักธรรมในการทำงานของคนในยุคปัจจุบันที่ควร
ยึดถือคือ "อิทธิบาท 4" เป็นแนวทางการทำงานที่พระพุทธองค์ได้ทรงสวดไว้อย่างแยบคาย อัน

ประกอบด้วยแนวปฏิบัติ 4 ข้อ คือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา โดยมีรายละเอียด (ชินนทร์ วะสินนท์.
และคณะ. 2552 : 7-8) ดังนี้

1) ฉันทะคือการมีใจรักในสิ่งที่ทำ ใจที่รักอันเกิดจากความศรัทธาและเชื่อมั่นต่อสิ่งที่ทำ
จึงจะเกิดผลจริงตามควร ความหมายของ "ฉันทะ" เป็นสัญญาใจและเป็นใจที่ผูกพันเป็นใจที่ศรัทธา
และเชื่อมั่นต่อสิ่งนั้นอยู่เต็มเปี่ยมจึงจะเกิดความเพียรตามมา ในขณะที่เดียวกันต้องลองตรวจสอบตนเอง
ด้วยว่าสิ่งที่เราศรัทธากับสิ่งที่ท้องถื่นของเราศรัทธานั้นตรงกันหรือไม่

2) วิริยะ คือ ความเพียรพยายาม ความมุ่งมั่นทุ่มเทเป็นความมุ่งมั่นทุ่มเททั้งกายและใจที่
จะเรียนรู้และทำให้เข้าถึงแก่นแท้ของสิ่งนั้น เรื่องนั้นมีความอดทนอดกลั้นเป็นความรู้สึกไม่ย่อท้อต่อ
ปัญหาและมีความหวังที่จะเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง โดยความวิริยะจะเกิดจากศรัทธาหรือฉันทะนั้นเอง

3) จิตตะคือใจที่จดจ่อและรับผิดชอบ คนรุ่นใหม่มักจะใจแตกบ่อย ๆ มักหลงไหลไปกับ
วัตถุภายนอก แต่ถ้าคนรุ่นใหม่มีใจที่จดจ่อต่อสิ่งที่คิดทำและรับผิดชอบแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการเรียนหรือ
การทำงานใดก็ตาม ทุกอย่างก็จะดีขึ้นไปเอง คนรุ่นใหม่ก็มีความรอบรู้มากขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยใจที่จดจ่อตั้ง
มั่น และใฝ่เรียนรู้เมื่อมีความรอบรู้มากขึ้นก็จะเกิดความรอบคอบตามมา

4) วิมังสาคือการทบทวนในสิ่งที่ได้คิดได้ปฏิบัติมาอันเกิดขึ้นจากการมีใจรัก (ฉันทะ)
จากนั้นทำ ด้วยความมุ่งมั่น (วิริยะ) อย่างใจจดใจจ่อและรับผิดชอบ (จิตตะ) โดยใช้วิจารณ์ญาณอย่าง
รอบรู้และรอบคอบ จึงนำไปสู่การทบทวนตัวเองการทบทวนควรจะทำให้อย่างสม่ำเสมอ

สรุปได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับคนรุ่นใหม่ ต้องเป็นคนมีความคิดแบบก้าวหน้าเป็นประโยชน์ต่อ
สังคมส่วนรวม คนรุ่นใหม่ก็สามารถที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ต้องนำความรู้เกี่ยวกับหลักธรรม
มาประยุกต์ใช้ร่วมในการทำงานด้วย ซึ่งจะทำให้คนรุ่นใหม่มีความมั่นคงทั้งทางชีวิตและจิตใจ รวมไปถึง
ถึงคนรุ่นใหม่ต้องมีการมีคุณธรรมในการอยู่ร่วมกันในสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับพลเมือง

พลเมือง (Citizen) หรือ ความเป็นพลเมือง (Citizenship) ในยุคสังคมกรีกและโรมัน ถือเป็น
ต้นแบบประชาธิปไตยและมีพัฒนาความเป็นเมืองที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนในรัฐมี
ความรู้ความเข้าใจสภาพการณ์ทางสังคมกว้างขวางมากขึ้น อันเป็นผลมาจากการติดต่อสื่อสารระหว่าง
กันทั้งทางสังคมวัฒนธรรม เศรษฐกิจการเมืองและการปกครอง ดังนั้นสังคมในศตวรรษที่ 21 ก็ยังมี
ผู้นำในรัฐต่าง ๆ หยิบยกเอา “ความเป็นพลเมือง” เป็นเครื่องมือพัฒนาการอยู่ร่วมกัน และส่งเสริมให้

ระบบการเมืองการปกครองจนก้าวไปสู่ความเป็นพลเมืองในสังคมประชาธิปไตยมากเท่าใด ก็ย่อมได้รับการยอมรับและช่วยเหลือเกื้อกูลให้สังคมนั้นก้าวไปสู่การพัฒนาประเทศภายใต้ระเบียบโลกใหม่โดยง่าย ทำนองเดียวกันประเทศนั้น ๆ ต้องปลูกฝังรากฐานความรู้ความเป็นพลเมืองให้สืบทอดได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

การเป็นพลเมืองจะมีลักษณะอย่างไรวินั้น สังคมจะเป็นผู้กำหนดลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อที่จะได้พลเมืองที่ดี คุณสมบัติของสมาชิกในสังคมจะต้องมีคุณสมบัติพื้นฐานคือ คุณสมบัติทั่วไปของการเป็นพลเมืองดีเช่น ขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ประหยัด รับผิดชอบ มีเหตุผล โอบอ้อมอารีมีเมตตา เห็นความสำคัญของประโยชน์ส่วนรวม และมีคุณสมบัติเฉพาะ คุณสมบัติเฉพาะอย่าง ที่สังคมต้องการให้บุคคลพึงปฏิบัติ เช่น ต้องการบุคคลที่มีคุณธรรมนำความรู้ ต้องการให้คนในสังคมไทยหันมาสนใจพัฒนาวิจัยในงานอาชีพด้านการเกษตรให้มากเพราะเป็นพื้นฐานของสังคมไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2555 : 13) การปกครองในระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครองที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอิสระ แต่การปกครองระบอบประชาธิปไตยจะประสบความสำเร็จได้นั้น จะต้องสร้างพลเมือง ให้สามารถปกครอง ตนเองได้ไม่ใช่เพียงแต่มีรัฐธรรมนูญที่ดีเท่านั้น พลเมืองในระบอบประชาธิปไตยจะประกอบไปด้วยลักษณะ 6 ประการ (ปริญญญา เทวานฤมิตรกุล. 2555 : 34) คือ

1. รับผิดชอบต่อตนเองและพึ่งตนเองได้ ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในประเทศของตนเอง ทำนองเดียวกับเจ้าของบ้านมีสิทธิเสรีภาพในบ้านของตน ระบอบประชาธิปไตยจึงทำให้เกิดหลักสิทธิเสรีภาพ และทำให้ประชาชนมีอิสระภาพคือเป็นเจ้าของชีวิตตนเอง การเป็นอิสระชนที่พึ่งตนเองและสามารถรับผิดชอบได้

2. เคารพหลักความเสมอภาค ไม่ว่าประชาชนจะแตกต่างหรือสูงต่ำกันอย่างไร ไม่ว่าจะร่ำรวยหรือยากจน ทุกคนล้วนแต่เท่าเทียมกันในฐานะที่เป็นเจ้าของประเทศ “พลเมือง” จึงต้องเคารพหลักความเสมอภาค และจะต้องเห็นคนเท่าเทียมกัน ทุกคนล้วนมีศักดิ์ศรีอย่างเสมอกัน

3. เคารพความแตกต่าง ยอมรับความหลากหลาย ประชาชนจึงแตกต่างกันได้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเลือกอาชีพ วิถีชีวิต ความเชื่อทางศาสนา ดังนั้นเพื่อมิให้ความแตกต่างนำมาซึ่งความแตกแยกในสังคม พลเมืองจึงต้องยอมรับและเคารพความแตกต่างของกันและกันได้ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันได้ถึงแม้จะ แตกต่างกัน

4. เคารพสิทธิผู้อื่น ทุกคนมี สิทธิ เสรีภาพ แต่ถ้าทุกคนใช้สิทธิโดยคำนึงถึงแต่ประโยชน์ของตนเอง หรือเอาแต่ความคิดของตนเองเป็นที่ตั้งโดยไม่คำนึงถึงสิทธิผู้อื่น จึงจำเป็นต้องมีขอบเขตคือ

มีสิทธิและใช้สิทธิได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น พลเมืองจึงต้องเคารพสิทธิผู้อื่นและจะต้องไม่ใช้สิทธิเสรีภาพของตนไปละเมิดสิทธิของผู้อื่น

5. เคารพกติกา ทุกคนต้องเสมอภาคกันภายใต้กติกานั้น พลเมืองจึงต้องเคารพกติกาถ้ามีปัญหาหรือมีความขัดแย้งเกิดขึ้นก็ต้องใช้วิถีทางประชาธิปไตยและใช้กติกา ในการแก้ไขไม่เล่นนอกกติกาและไม่ใช้กำลังหรือความรุนแรง

6. รับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม จะต้องเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น และรับผิดชอบต่อผู้อื่นแล้ว พลเมืองจะต้องใช้สิทธิเสรีภาพของตนโดยรับผิดชอบต่อสังคม “พลเมือง” จึงต้องตระหนักว่าตนเองเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคม และรับผิดชอบต่อภาระการกระทำของตน ต้องตระหนักอยู่เสมอว่าการกระทำใด ๆ ของตนเองย่อมมีผลต่อสังคมและส่วนรวม พลเมืองต้องรับผิดชอบต่อสังคมและมองตนเองเชื่อมโยงกับสังคม เห็นตนเองเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

ดังนั้นพลเมืองจึงมีความหมายถึงบุคคลที่อยู่ในสังคม มีสิทธิหน้าที่ เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อสังคมซึ่งความเป็นพลเมืองเป็นเครื่องมือพัฒนาการอยู่ร่วมกัน โดยพลเมืองมีบทบาทที่จะต้องเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาประเทศ อันประกอบไปด้วย รับผิดชอบต่อตนเองและพึ่งตนเองได้ เคารพหลักความเสมอภาค เคารพความแตกต่าง เคารพสิทธิผู้อื่น เคารพกติกา รับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม ทั้งหมดนี้พลเมืองควรมีและยึดถือเป็นแนวทางในการใช้ชีวิตร่วมกันต่อไปในสังคม

การรับรู้และบทบาทในการพัฒนาประเทศไทย

คนรุ่นใหม่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตแตกต่างไปจากคนรุ่นก่อน ทั้งแนวคิด ค่านิยม และพฤติกรรมที่ไม่เหมือนกับคนรุ่นก่อน ไม่ว่าจะเป็นลักษณะการดำเนินชีวิต การบริโภค การเลือกอาชีพ การเลือกสถานที่ทำงาน การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เป็นต้น เนื่องจากคนกลุ่มนี้เติบโตมาในยุคที่เต็มไปด้วยความคิดสร้างสรรค์ สิ่งสำคัญเลยที่จะต้องมีการรับรู้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดในสังคมเพื่อให้สามารถปรับตัวได้ และต้องรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองที่คนรุ่นใหม่ควรปฏิบัติตนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม การรับรู้และบทบาทของคนรุ่นใหม่มีองค์ประกอบดังนี้

1. เข้าใจสิทธิ ความชอบธรรมขั้นพื้นฐานหรือสิทธิธรรมชาติเป็นสิทธิที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ได้แก่ สิทธิในชีวิต เสรีภาพในร่างกาย และความเสมอภาค เป็นสิทธิเฉพาะตัวไม่สามารถถ่ายโอนแก่กันได้ และผู้ใดจะล่วงละเมิดมิได้ สิทธิธรรมชาติมีที่มาหลายทาง (พงษ์เทพ สันติกุล. 2562 : 38) ซึ่งคน

19-20 มีนาคม พ.ศ. 2565 ณ หอประชุมสมเด็จพระมหาธีรราชวิทยาลัยสงฆ์สาธิต มหวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รุ่นใหม่จะต้องเข้าใจถึงสิทธิของตนเองเป็นสมาชิกของสังคมที่มีอิสรภาพและพึ่งตนเองได้ ใช้สิทธิเสรีภาพควบคู่กับความรับผิดชอบ เคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น เคารพความแตกต่าง เคารพหลักความเสมอภาค เคารพกติกา ไม่แก้ปัญหาคับความรุนแรง ตระหนักว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม การแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การยอมรับเมื่อผู้อื่นมีเหตุผลที่ดีกว่า การตัดสินใจโดยใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ การเคารพระเบียบของสังคม การกตัญญูต่อบิดา มารดา และผู้มีพระคุณ ในเรื่องของสิทธินอกจากที่คนรุ่นใหม่ต้องเข้าใจสิทธิของตนเองและผู้อื่นแล้วยังต้องสามารถใช้สิทธิให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมได้ด้วย

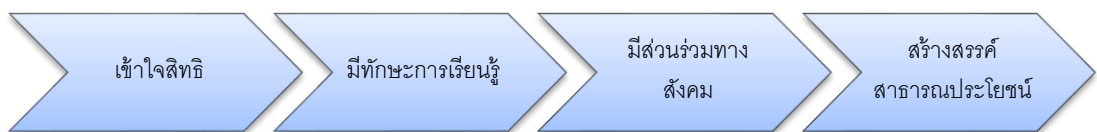
2. มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษาต่างประเทศ รวมไปถึงความสามารถใช้เทคโนโลยีซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานในการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน โดยส่วนมากคนรุ่นใหม่ในยุคนี้มักจะมีทักษะพวกนี้อยู่แล้ว ถือว่าเป็นเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพราะความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเร็วมากในขณะนี้ทำให้ผู้เรียนต้องพัฒนาทักษะใหม่ๆ อยู่เสมอจึงจะตามทัน แต่ที่นอกเหนือจากทักษะเหล่านี้แล้วยังมีทักษะสำคัญด้านอื่นคือ

- ทักษะการจัดการตัวเองเป็นการจัดการลำดับความสำคัญในชีวิตตนเองว่าจะต้องทำอะไรก่อน พุดได้ว่าเป็นการจัดระเบียบชีวิตให้เกิดความเรียบร้อย
- ทักษะการจัดการกับปัญหาที่คนรุ่นใหม่ควรมีเพื่อให้สามารถรับรู้ในสถานการณ์และแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเองถือได้ว่าเป็นภูมิคุ้มกันอย่างหนึ่ง
- ทักษะการค้นหาคำความรู้ คือ การค้นคว้าหาความรู้ และสามารถสร้างความรู้ใหม่เพิ่มเติมได้อาจจะมาจากการคิด การศึกษา การทดลอง การค้นคว้า หรือปฏิบัติด้วยตนเอง แล้วนำมาวิเคราะห์ร่วมกับความรู้แนวคิดและประสบการณ์เพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาตนเอง
- ทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคม ในโลกยุคใหม่การเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารและกระบวนการรับสาร ทำให้คนให้ความสำคัญกับตัวเองมากกว่าสังคมส่วนรวม คนรุ่นใหม่จึงต้องมีความสามารถในการเข้าหาและอยู่ร่วมกันกับคนอื่นในสังคม

3. มีส่วนร่วมทางสังคม การมีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับการดำเนินกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น ได้ร่วมกันทำ ร่วมกันรับรู้ในชุมชนและสังคม การเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในประโยชน์สาธารณะ การเข้าร่วมในการตัดสินใจ การวางแผน และร่วมตรวจสอบในลักษณะองค์กรชุมชน คนรุ่น

ใหม่จึงควรเข้าไปมีส่วนร่วมกับกิจกรรมในชุมชนเพื่อให้เข้าใจถึงการทำงานร่วมกับผู้อื่น เข้าใจชุมชนและสังคม ทำให้เกิดความรู้สึกในการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และรู้สึกถึงคุณค่าเห็นความสำคัญของชุมชนและสังคม

4. สร้างสรรค์สาธารณประโยชน์ คุณสมบัติที่นำชื่นชมของคนรุ่นใหม่คือการมีจิต อาสา นอกจากหน้าที่หลักคือการเรียนหนังสือ ก็ต้องมีการจัดการตนเองซึ่งการคือการแบ่งเวลาส่วนหนึ่งในการเข้ามามีส่วนร่วมให้กับการทำกิจกรรมจิตอาสาเพื่อสร้างสรรค์ประโยชน์ให้กับชุมชนและสังคมโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่ได้บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ในลักษณะอาสาสมัครเพื่อช่วยขัดเกลาจิตใจให้มีความเมตตา กรุณา มีความเสียสละและมีจิตสาธารณะ เพื่อช่วยสร้างสรรค์สังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ คนรุ่นใหม่ควรจะต้องมีเป็นคุณลักษณะที่ช่วยให้ก่อให้เกิดสาธารณประโยชน์



สรุปได้ว่า การรับรู้และบทบาทในการพัฒนาประเทศไทยของคนรุ่นใหม่ที่มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนกิจกรรมพัฒนาชุมชนและสังคม เนื่องจากคนรุ่นใหม่เติบโตมาในยุคที่เต็มไปด้วยความคิดสร้างสรรค์ สิ่งสำคัญเลยที่จะต้องมีการรับรู้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดในสังคมเพื่อให้สามารถปรับตัวได้ การรับรู้และบทบาทของคนรุ่นใหม่มีองค์ประกอบคือ เข้าใจสิทธิในเรื่องของสิทธินอกจากที่คนรุ่นใหม่ต้องเข้าใจสิทธิของตนเองและผู้อื่นแล้วยังต้องสามารถใช้สิทธิให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมได้ด้วย มีทักษะการเรียนรู้คือทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน มีส่วนร่วมทางสังคมคือเข้าไปมีส่วนร่วมกับกิจกรรมในชุมชนเพื่อให้เข้าใจถึงการทำงานร่วมกับผู้อื่นและเข้าใจชุมชนและสังคม สร้างสรรค์สาธารณประโยชน์

References

- นิภาพรรณ เจนสันติกุล. (2556). โครงสร้างทางสังคม บทบาทและนโยบายสาธารณะกับความเป็น
พลเมือง. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. 5 (1) : 50.
- ชนินทร์ วะสีนนท์ และคณะ. (2555). คนรุ่นใหม่กับการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน. *วารสาร
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*. 6 (2), : 84.
- ปริญญ์ เทวานฤมิตรกุล. (2555). *การศึกษาเพื่อสร้างพลเมือง (Civic Education)*. กรุงเทพมหานคร:
นานมีบุ๊คส์พับลิชั่นส์.
- พงษ์เทพ สันติกุล. (2562). สิทธิมนุษยชน สิทธิพลเมือง และสิทธิทางสังคม. *วารสารการเมือง การ
บริหาร และกฎหมาย. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. 11 (1), 38.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2555). *พลเมืองในระบอบประชาธิปไตย*. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.